

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40306

Besvarelse af spørgsmål nr. 94 af 28. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 94:

”Skal der for at der kan iværksættes aflytning af en ikke-mistænks kommunikationsmidler være bestemte grunde til at antage, at der gives meddelelser, der vedrører en overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 via dette kommunikationsmiddel?”

Svar:

Justitsministeriet kan bekræfte, at det ved en kendelse ”på person” i medfør af den foreslåede nye bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2, vil være en forudsætning for at aflytte en telefon, der tilhører en anden person end den mistænkte, at der foreligger bestemte grunde til at antage, at denne telefon anvendes til at give meddelelser til eller fra den mistænkte vedrørende den konkrete sag om overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, som danner grundlag for kendelsen.

Dette følger af de gældende bestemmelser i retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 1 og 2, der oprettholdes uændret.

Som beskrevet i besvarelserne af spørgsmål nr. 4 og 92 er det således efter retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 1, en betingelse for at iværksætte telefonaflytning, at der er bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser til eller fra en mistænkt. Efter § 781, stk. 1, nr. 2, er det endvidere en betingelse, at indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen af den konkrete sag, som danner grundlag for telefonaflytningen.